

По заповѣдта на Караджата билъ из-
пратенъ Стати Поповъ въ България,
гдето щѣлъ да отиде въ Горна-Орѣхоница, за
да се срѣщне съ Вичо Грънчаровъ¹⁾,
братъ на Сидеръ войвода, и да го извести за
датата на минаване на четата и да бждатъ го-
тови и неговитѣ хора да се присѣдинятъ
къмъ тѣхъ. Вичо Грънчаровитѣ хора били отъ
Горно-Орѣховско, Търновско. Габровско. Дръ-
новско и др., на брой 200 души и къмъ р.
Янтра щѣли да се насочатъ на опредѣления
день да посрѣщнатъ четата и да ѝ подсигу-
рятъ пжтя къмъ Балкана. Стати билъ натоваренъ
още да намѣри свои хора, които да из-
сѣчели телеграфнитѣ стѣлбове по линиитѣ
Свищовъ—Търново, което той направилъ ве-
черьта на 4 срещу 5 юлий 1868 година, следъ
като му се далъ знакъ отъ четниците въ от-
срещния румънски бѣгъ²⁾, както било угово-
рено.

Юрданъ Юрдановъ — Инджето, който
билъ въ Търново още на 5 февруарий 1868
година, получилъ писмо отъ Караджата, който
между другото му писалъ въ секретна форма
да пригответи по нѣзможность по-голѣми сувати

¹⁾ Звезделинъ Цоневъ, Историята на гр.
Горна-Орѣховица и околията му: Лѣсковецъ и Арбанаси.
1932, стр. 118.

²⁾ Пакъ при Караджата въ Гюргево. Изъ запискитѣ
на Стати Поповъ, в-къ „Миръ“, бр. 10810.